

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 sierpnia 1985 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania świadczeń w naturze emerytom, rencistom i członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 oraz z 1984 r. Nr 52, poz. 263 i 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osobom pobierającym emerytury lub renty inwalidzkie albo renty rodzinne oraz członkom ich rodzin przysługuje prawo do:

- 1) bezpłatnych świadczeń zapobiegawczo-leczniczych i rehabilitacyjnych oraz świadczeń z zakresu pomocy położniczej, udzielanych przez zakłady społeczne służby zdrowia (leczenie ambulatoryjne, domowe, szpitalne, sanatoryjne oraz pomoc doraźna),
- 2) bezpłatnego zaopatrzenia w leki i środki opatrunkowe,
- 3) zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, protezy i środki pomocnicze na zasadach i w zakresie określonych w przepisach o zaopatrzeniu ludności w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze,
- 4) zwrotu kosztów przejazdów do zakładu leczniczego i z powrotem — na zasadach przewidzianych dla pracowników,
- 5) pobytu w domu pomocy społecznej.

2. Osobom, o których mowa w art. 127 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, przysługują bezpłatne świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Za członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, uważa się:

- 1) osoby, na które przysługuje dodatek rodzinny do emerytury lub renty,
- 2) rodziców, jeżeli nie pracują zarobkowo i pozostają na utrzymaniu emeryta lub rencisty oraz osiągnęli wiek: mężczyzna — 65 lat, kobieta — 50 lat lub są inwalidami,
- 3) inne osoby spełniające warunki wymienione w pkt 2, jeżeli były uprawnione do pomocy leczniczej z tytułu zatrudnienia emeryta lub rencisty przed powstaniem prawa do emerytury lub renty.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą być na swój wniosek przyjęte do domu pomocy społecznej.

2. Do domu pomocy społecznej może być skierowana osoba, która z powodu wieku, stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej bądź warunków bytowych jest niezdolna do samodzielnego życia nawet przy pomocy rodziny lub korzystając z usług środowiskowych.

3. W okolicznościach, o których mowa w ust. 2, umieszczenie w domu pomocy społecznej następuje za zgodą osoby, która ma być w nim umieszczona, lub opiekuna ustawowego tej osoby.

4. Zasady kierowania oraz kwalifikowania pod względem zdrowotnym kandydatów do domów pomocy społecznej, rodzaje i typy domów pomocy społecznej, jak również wysokość i tryb ustalania odpłatności za pobyt w tych domach regulują odrębne przepisy.

§ 3. 1. Osobom, o których mowa w § 1, zakłady społeczne służby zdrowia udzielają świadczeń określonych w rozporządzeniu na podstawie legitymacji lub zaświadczenia — ważnych na dany rok kalendarzowy — właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień, a jeżeli chodzi o emerytów i rencistów — ponadto po okazaniu dowodu bieżącego pobierania emerytury lub renty.

2. Podstawą do bezpłatnego otrzymywania z aptek otwartych leków i środków opatrunkowych są recepty wystawiane — według ustalonego wzoru — przez lekarzy, lekarzy dentyistów, starszych felczerów i felczerów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. Osoby ubiegające się o świadczenia lecznicze są obowiązane okazywać na żądanie dowody tożsamości.

§ 4. Uprawnienia osób, o których mowa w § 1, do świadczeń zakładów lecznictwa uzdrowiskowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 3 września 1968 r. w sprawie świadczeń leczniczych dla emerytów, rencistów i inwalidów oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 35, poz. 245).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szlachowski*